

Д-РЪ Б. АСТАРДЖИЕВЪ—Варна

Специалистъ по кожните и венерически болести.

Приема ежедневно: дами отъ 1—3 слѣдъ обѣдъ
мъже отъ 6—8 слѣдъ обѣдъ.

ул. „Дунавъ“ № 6.

Единствения най-силенъ прахъ
за изтрѣвяне на всичките вѣдителни наѣкоми е:

Sterminio

СПЕЦИАЛИТЕТИ НА ФАБРИКАТА

PAOLINI-VILLANI & C-ie—VENEZIA

Праха е невреденъ за човѣка и домашните животни
НАЧИНЪ НА УПОТРЕБЛЕНИЕ.

Мухи Затворете добръ помѣщението което искате да освободите отъ мухите. Напрѣскайте отъ долу на горѣ къмъ тавана по такъвъ начинъ щото праха да достигне до первазитѣ. Дръжте затворено помѣщението около единъ часъ и ще намѣрите мъртви всички мухи.

Комари Затворете добръ помѣщението. Поставете въ чиниѣка една малка лъжица Sterminio. Подпалете го и спете спокойно; нѣма да има нито комари, нито миризма.

Дървеници и бълхи Разтурете леглата и напрѣскайте добръ навсякъде сламеници и постелките. Напрѣскайте по въздуха и люда и нека бже затворена стаята прѣзъ цѣлия денъ.

Охлюви Напрѣскайте по мобилитѣ на кухнята, подъ маситѣ, по кошетата и специално по дупките.

Молци Прѣди да станите и наредите вашитѣ дрѣхы и кожуси напрѣскайте добръ съ Sterminio. Слѣдъ нѣколко мѣсеца ще ги извадите здрави и безъ никаква миризма.

Въшки Особено малкитѣ дѣца които не знаятъ какъ да се чистятъ и които лесно се приближаватъ до лица не чисти, често пжти се напльватъ, по главата и дрѣхитѣ, съ тази мръсна гадъ, която се расплодява въ твърдѣ кратко врѣме. Цѣрътъ за изтрѣвяне е твърдъ лесенъ. Напрѣска се добръ главата, разтрива се за да падне праха до кожата и слѣдъ нѣколко часа се очесва дѣтето.

Ако се напрѣска съ Sterminio космитѣ на котката, кучето говедата и др. всички наѣкоми намиращи се по тѣхъ измиратъ.

Ако се напрѣска въ кошаринитѣ съ Sterminio измиратъ кокошинкитѣ и кокошкитѣ биватъ чисти.

Продава се въ вѣст. агенция срѣщу пѣч. Войниковъ.

1—0

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9811

гр. Варна. 5 юни 1914 година.

Длъжността помощникъ Архитектъ въ Архитектурното отдѣление при общината, съ годишна заплата 5,400 лева, за Архитектъ или Инженеръ отъ I категория, е вакантна.

Желающитѣ да заематъ тази длъжностъ трѣбва да подадѣтъ заявление съ документитѣ си до 20-й юний т. г.

Кметъ: А. Василевъ

град. архитектъ: А. С. Леонкевъ.

Търговско Акц. Д-во

Клонъ Балчикъ.

„ДОВѢРИЕ“ Варна

Основенъ капиталъ лева златни 300,000.

Извършва всякакъвъ видъ операции — кредитни и търговски.

Отпуска заеми срѣщу лични гаранции, цѣнни книжа и стоки.

Сконттира и инкасира търговски ефекти.

Приема срочни и безсрочни влогове.

СПЕЦИАЛНА СЛУЖБА за купуване и продаване на цѣнни книжа за чужда смѣтка.

ТЪРГОВСКИ ОТАДЪЛЪ: Прѣдставлява и доставлява на фабрични цѣни и условия разни земледѣлчески, индустриални машини и орждия отъ най-прочутитѣ английски и американски фабрики.

ДЕПОЗИТОРИ: на чудеснитѣ препарати Шуфлай, Боголеумъ и Коро Нолеумъ, необходими за всѣки земледѣлецъ и скотовъдецъ, за прѣдпазване добитѣка отъ мухи болести.

Депозитори сжщо на всеизвѣстната фабрика John Deere & Cie за плугове и др.

Най-добритѣ прѣскачки за лозя, люцерново сѣме, вѣялки и пр. и пр.

Телефонъ № 286.

7—15

Телегр. адресъ: „ДОВѢРИЕ“.

РЕКЛАМИТЪ

за в. „Новини Варненски какъ то и за софийскитѣ ежедневници се приематъ въ вѣстникарска агенция срѣщу печатница „Войниковъ“ или въ печатница „ЗОРА“

В. Т. Велчевъ.

СРЪЩАТА ВЪ КЮСТЕНДЖА.

„Je suis ici, seul, a un extrême avant poste, comme la sentinelle de la frontière contre l'Orient. Cependant, je ne suis ni si éloigné ni si fatigué que je ne puisse, à pleine poitrine, m'associer à se cri d'allégresse: Vive l'empereur allemand“ (Писмо отъ краля Карола до императора Вилхелма, по случай коронацията на послѣдния).

Горното писмо е цитирано отъ френския историкъ Габриелъ Ханото въ една неотдавнашна негова студия върху Берлинския конгресъ. „Азъ, казва Каролъ на своя родственикъ Вилхелмъ, съмъ тукъ, самъ, на единъ красенъ аванпостъ, като стражъ на границата на изтокъ. Обаче, нито съмъ толкова отдалеченъ, нито съмъ толкова уморенъ, щото да не мога да се присъединя, отъ цѣлитѣ си гърди, къмъ радостния викъ: да живѣе германския императоръ!“

Ханото добавя къмъ това писмо: „Хохенцолернскиятъ князъ, вѣренъ на своята фамилия, никога не е забравялъ, както самъ казва, че е поставенъ на аванпостъ на германското проникване на изтокъ...“

Днесъ, когато, по поводъ посѣщението на руския царъ въ Кюстенджа, се вдига такъвъ шумъ около бждащата политика на Ромжния, умѣстно е да припомнимъ горното заявление на нейния кралъ, което прилича на войнишка клѣтва за вѣрностъ и постоянство.

Останалъ вѣренъ на своитѣ сѣмевни връзки и постояненъ сподвижникъ на германскитѣ аспирации на изтокъ въ продължение на четиридесетъ години, кралъ Каролъ ще ориентира ли политиката на своята държава въ друга посока, къмъ спленицитѣ на германизма, сега, когато още се любува на богатитѣ плодове отъ привързаността си къмъ могъществена нѣмска империя?

Това което Ромжния спечели, безъ никакви жертви, въ балканската криза, наистина, се дължи на стечението на цѣл редъ благоприятни обстоятелства, — и най-главно на нашето безумие, — по най-крѣпката санкция за него бже поизмѣнното приятелство и рѣшителната поддръжка на Германия къмъ своя вѣренъ аванпостъ на изтокъ. Безъ това приятелство и тая поддръжка дунавското кралство надали щѣше да види границитѣ си тласнати толкова далече на югъ по черноморския брѣгъ.

Допустимо ли е тогава неговиятъ владѣтель да се отклони отъ така щастливо слѣдвания до сега път, който доведе Ромжния до положението на арбитъръ на Балканитѣ и до ласкателитѣ за нейното самолюбие заисквания отъ всички страни къмъ нея? Допустимо ли е, слѣдъ една толкова удачна стѣпка „напрѣдъ къмъ изтокъ“, честиятъ възпяваниятъ отъ всички за неговата мждростъ и ловкостъ германски стражъ на прага на изтокъ да измѣни на посланието си и да се ангажира въ пжтища неизпитани?

Ония, които вѣрватъ, че Румжния може да се отклони отъ Германия и да иде съ противникитѣ ѝ, при царуването на Каролъ Хохенцолерски, показватъ една наивностъ странна въ днешното врѣме на политическа и трѣзвостъ! Още по-странно е, че такива вѣру-

ющи има най-много въ Франция. Ако се сжди по езика на френската преса, по устройванитѣ напослѣдъкъ френски експедиции въ ромжиската столица, съ цѣлъ да засилатъ тамъ, чрѣзъ конференции и комплименти, галофииското „течение, френцитѣ сериозно вѣрватъ, че ще могатъ да откъснатъ Ромжния отъ Германия, resp. отъ тройния съюзъ!“

На тая иллюзия френската дипломация бже готова лани да пожертвува цѣла България. Видни хора въ Петербургъ не скриватъ, че най-опасниятъ врагъ на българитѣ прѣзъ ланшната криза е била Франция, и че ако би билъ чутъ нейниятъ съветъ, може би, сега България не би съществувала. Съ кжсове отъ нейното тѣло френцитѣ сж съветвали да се привлѣчатъ на страна на тройното съглашение, освѣнъ Сърбия и Гърция, още и Румжния, па и Турция...

Тая жестока, канибалска политика на френската република трѣбва да се е смегчила сега, слѣдъ станалитѣ дипломатически разкрития по балканската криза и особено слѣдъ заявлението на австро-унгарския министъръ на външнитѣ работи графъ Берхтолдъ, че „изпълнението на ромжискитѣ законни искания съставляваше единъ отъ жизненитѣ интереси на монархията.“ Въ Франция, както и въ Русия, трѣбва да сж разбрали, че съ пожертвуванието на единъ славянски народъ нѣма да си обезпечатъ привързаността на клиентитѣ на тройния съюзъ въ Балканитѣ.

Ние не вѣрваме, при това съзнание, което не може да нѣматъ въ Русия, посѣщението на царъ Николай въ Кюстенджа да има по-далечна цѣлъ отъ неутрализирането на Ромжния при една нова схватка между балканскитѣ народи. Ромжния, като остава привързана къмъ Германия, има интересъ да запази свободни ржцѣтъ си по балканскитѣ работи, за да бере, въ сгоденъ моментъ, узрѣлитѣ плодове съ поддръжката на всички. Това нейно поведение иматъ интересъ и въ Русия да насърчатъ, при невъзможността да я иматъ съ себе си И, вѣроятно, това е непосредствена, практическа цѣлъ, която се гони съ Кюстенденско-то посѣщение.

Да стои съ развѣрзани ржцѣтъ по балканскитѣ работи, е въ интереса и на Ромжния, защото си запазва отворени всички врати, и на Русия, защото осуетява комбинации насочени противъ нея.

Ромжно-турско-българскитѣ съюзъ, идеята за който се фаворизира отъ Вѣна, не би билъ приятенъ на Русия, не само за това, че може да стане едно орждие въ ржцѣтъ на Австрия, а сжщо и за това, че ще ангажира България, славянска държава създадена съ толкова руски жертви, въ пжтища, въ които нейнитѣ освободители ще трѣбва да я третиратъ като свой врагъ.

Осуетяването на тая възможностъ, която ще бже новъ уронъ въ славянското сѣмейство, е единъ достатъчно реаленъ интересъ, оправдающъ посѣщението въ Кюстенджа, за да не дириимъ въ него други фанатични подбуждения и стрѣмления.

Безсъмнено, това посѣщение на царъ Николая въ държавата, която заграби по начинъ татски най-богатия кжтъ отъ освободената отъ неговия дѣда славянска страна, огорчава до дѣното на душата българския народъ. Но вмѣсто да се оплакваме и да викаме противъ събития, които, може би, се налагатъ съ силата на фаталността, нека внимемъ въ тѣхното значение и видимъ, на какъ трѣбва да напжтимъ държавния корабъ, за да го прѣдпазимъ отъ нови бѣди.

Кюстенденската срѣща, станала при такава необикновена тържественостъ, не оставя никакво съмнѣние, че Ромжния завързва съ Русия приятелски отношения, които, безъ да я откъснатъ отъ старитѣ ѝ приятели, изключватъ и мисълта за участието ѝ въ комбинации насочени противъ балканскитѣ интереси на руската монархия. Съ тоя новъ фактъ трѣбва да се съобразява българската политика.

Сп. „Седмица.“

Отворено писмо.

До Варненския
окръженъ управителъ
Д. Н. Перелинговъ

Г-нъ Д. Н. Перелинговъ, за сега Варненски окръженъ управителъ, откато г. Мандовски го избоблихъ тъй жестоко въ публичното организационно либерално събрание за извършенитѣ отъ него *рушвети*, когото срѣщне, му казва, че притежавалъ отъ мене писмо, което ме компрометирало въ вземане рушветъ. Приканвамъ г. Перелинговъ въ разстояние на петъ дни да публикува това ужасно компрометирующе мое писмо въ единъ отъ тукашнитѣ или софийски вѣстници. Ако той не направи туй съ нужнитѣ обяснения до тоя срокъ, като тегля логична консеквенция отъ прѣдпоставенитѣ на брацолеветното му, ще дода до тия двѣ логични заключения: а) ако му се направи щателна диагноза отъ психиатри-лѣкари, ще се констатира, че въ умствено отношение ще е направилъ малко дерайлиране, което, навѣрно, е резултатъ отъ факта, дѣто г. Мандовски има гражданската доблестъ да му изтъкне само частъ отъ рушветитѣ и б) че е най-първия теpegозъ и суратсжъ въ цѣлото земно кълбо. Възползуваме се отъ случая да му пришепнемъ на ухото слѣдното и го помолимъ да ни отговори: а) първоначално колко лева е искалъ за уреждане въпроса за реквизирани автомобили и най-сетнѣ слѣдъ единъ джамбазски паварлъкъ съ колко лева се съгласилъ да го уреди и б) съ каква цѣлъ е бавилъ съ мѣсеци тържни и други книжа отъ материаленъ характеръ. Ние сме наклони да вѣрваме, че г. Перелинговъ познава добръ Варненския бивши градоначалникъ Желю Поповъ и бившия Русенски кметъ Жълтовъ.

Варна, 6 юний 1914 г.

А. Байчевъ.

Р. Василев — Варн. Общ. Съветник.

Порядки в тукашната община.

V.

Днешния градски общински съвет, както е известно на гражданите, е първият, избран по пропорционалната изборна система. Последната с малки изключения, даде възможност почти на всички политически течения в страната ни да се представят в съвета с по някой мандат. Така, тук бидоха избрани: шест души от народната партия, пет души от прогресивно-либералната, четире от либералната, по трима от двете фракции на социалдемократическата партия, двама от демократическата и един от народно-либералната партия. Тоя разнороден състав с всичките не пречи на плодотворната дейност на общинския съвет и ако днешния общински съвет не се е проявил като творчески, вината не е у самия него, а у постоянното присъствие и болшинството, което го крепи, защото това постоянно присъствие и болшинство, както и днешния кабинет, го занимават само с дреболии, или пък прѣдизвикват разни запитвания и укори, поради немарението им спрѣмо общинските интереси. Разбира се, и тук, както и днешният правителствени, хората на управляващата коалиция ще Ви кажат, че причината за да не вървят общинските работи добре, е опозицията, която само шиканира и не им дава възможност да приложат прѣвзходните си програми. Опозицията обаче е докарана от пропорционалната изборна система, ergo за неуредиците в Варненската община е виноват законодателят, който е допуснал чрѣз пропорционалното избиране да се избират смѣсени общински съвети, меншенствата въ които сж влѣзли само да прѣчат на творческата политика на управляващите болшинства. Нищо по-несъстоятелно от подобните оправдания на противниците на пропорционалното прѣдставителство въ общинските съвети. Достатъчно е да се прослѣди кой да е протоколъ с рѣшенията на съвета от някое негово заседание, за да се убѣди всѣки, че въ днешния общински съвет няма онова шиканьорско меншенство, което сѣ силата на обструкцията да прѣчи на дѣйността на самия съвет. Тук ясно личат пълна хармония и единодушие, по въпроси, по които постоянното присѣствие

и управляващото болшинство сж застъпвали общинските интереси; и само тамъ, гдѣто това болшинство и присѣствие сж манкирали на длѣжността си и сж биле въ услуга на частни интереси, съветниците от меншенството сж ги бичували безпоощадно. Масата питання и запитвания, които се повтарят въ всѣко заседание на съвета, свѣдочат за постоянния контролъ, който съветниците упражняват върху дѣлата на постоянното присѣствие, обаче и тук, както и въ камарата, отговорите на тия питання се забавят твърдѣ много и често даже не се дочакват такива и не остава освѣтъ въ публично заседание на съвета да се изсаже протестъ и съжаление за търпението и поощряването от общинските управници, неуредици изъ общинското управление и ступанство. Може ли да се считат подобни протести за шикани? — За този, който мисли, че обществения мандат носи само задължения и голѣми грижи, за него питання и запитванията сж само добри дошли, за които би трѣбвало и да благодари даже, защото каква по-добра услуга и сътрудничество би се принесли на единъ общественъ дѣлецъ, комуто липсва физическа възможност да знае всичко какво става наоколо му, когато му се напомнятъ грѣшките негови и на хората, чийто отговорност носи тоже сжция?

Така, но тия напомняния би биле приятни, само до като се отнасятъ за дребни и недостъгдани грѣшки свои и чужди, обаче щомъ като се отправятъ за груби грѣшки, или прѣстѣпления, тѣ вече сж не само неприятели, но и петърними, шиканьорски и какви не още. Въ такива случаи най-добре е да си правишъ углушки и да оставяшъ на очистителното забвение неприятели отговори, като се стараешъ да отвлѣчешъ вниманието на заинтересуваните върху свършенно други въпроси. Нека за настоящия съвет не говоримъ за прѣстѣпления, при всѣ това груби грѣшки и пълна нехайност по отношение на общинските интереси не липсватъ и напоследѣтъ въ печата не малко от тѣхъ станаха достояние на публиката, която даже скандализираха. Въ основата си тия грѣшки и намерения спрѣмо обществените имущества и блага, въ най-честитъ си случаи носятъ зародина на личния

гѣснопартиенъ интересъ, който доминира навсѣкѣ въ общинското управление. Общините за сега сж оная обѣтована земя, която сѣ нетърпение очакватъ мѣстните групи на всѣка една отъ когтерийните партии, защото около общинската трапеза има хиляди сервиза, които доволно биха нахранили голѣма частъ, ако не всички отъ мѣстните партизани на групата, която управлява общината. Тая трапеза поласка твърдѣ много и днешните управници на общината, ето защо още въ първитъ дни отъ управлението си днешния общински съветъ се натъква на единъ твърдѣ боленъ въпросъ отъ общинското ни самоуправление, който не е чуждъ и на държавното ни управление. И наистина още сѣ въстѣпането си въ длѣжност сегошния кметъ сѣ обини заповѣди, изхвърли въ два три дни отъ общинското управление състоици отъ общинските стари и опитни служаци, като ги замѣни сѣ изпитани партизани на управляващата коалиция.

Този тѣй печаленъ фактъ изъ живота на нашата община не можеше да отминѣ незабѣлѣзѣнъ отъ малцинството общински съветници и тѣ поискаха обяснение за тая недостойна игра сѣ нещастните общински чиновници и служаци, които трѣбваше да бѣдатъ смѣтени като непотрѣбна вещь само поради единичката имъ вина, че не сж продали отъ по-рано сѣвѣстѣта си на очакващите състровѣ общин. властѣ коалиционери. Независимо отъ мизерията, въ която се хвърлятъ тия нещастници, има единъ още по-сериозенъ въпросъ, който привличѣ вниманието на това малцинство въ съвета, а именно голѣмитъ пакости, които се насятъ на общинските интереси отъ тая нестабилност на служация въ общините персоналъ, който се подбѣра не поради способности и цензъ, ами по изпитаностъ въ партийните борби и за съответна награда на сжщитѣ. Твърдѣ обяснимо е тогава да се назначава напр., помощникъ на началника на лозовия разсадникъ — по закона лице сѣ специално земледѣлческо образование — единъ прозбописецъ, който понятие нѣма отъ лозарство и при това поради малкото работа въ началото е сѣвършенно излишенъ, а такива синекюри сж не малко днешъ въ общината.

Въ голѣмия интересъ на общинската управа и ступанство, опозиционните съветници поискаха още въ начало да се ограничи това произволничане сѣ сждбата на общинския персоналъ, като за стабилността

на сжщия се изработи щатъ и цензъ, по оправляващата коалиция първо отхвърли това искане и едва напоследѣтъ писменното прѣдложение на мишушния тия редове за създаване цензъ и щатъ на общинските служаци и правилникъ за уволнение и назначение на сжщитѣ, биде възприетъ въ съвета и отправено въ комисия за проучване. Това, разбира се, защото изтича мандата ни и трѣбва, както едно врѣме въ 902 години Даневъ прокара въ последните дни на министерствуването си закона за чиновниците, да усгуримъ хората си отъ постѣгелствата на наслѣдниците си.

УДАВЕНЪ

Митнишки стражаръ отъ Гърци.

Митнишкиятъ стражаръ *Панаиотъ Парашковъ* отъ Лозенградско, въ недѣля 1 юний, билъ поставенъ на постъ отъ 12 до 3 часа прѣзъ нощта. Прѣзъ този интервалъ той изчезналъ, безъ да може да се узнае нѣщо за него. Вчеръ, третия денъ, той изплува въ малкия кей, задъ паспортното отдѣление дѣто спиратъ маунитѣ и то тѣй, както си е билъ на поста си сѣ шашката. По съобщение веднага прокурорътъ Боевъ се намира на мѣстото, изваждатъ трупа и непосредствено слѣдъ туй взема всички необходими мѣрки за залавяне авторитѣ на извършеното грозно убийство. По негова разпорѣба поставятъ се стражари да слѣдятъ находящите се въ маунитѣ хора. Слѣдъ половинъ часъ единъ отъ хората въ една отъ маунитѣ набързо се прѣоблича, туря си черна шапка и веднага забѣгва въ акустириалѣ до маунитѣ австрийски параходъ „Линцъ“ и се скрилъ въ вѣглищата на парахода. Прокурорътъ по указанието на стражара, който слѣдилъ тая личностъ, отива веднага въ парахода, дѣто случайно е билъ и мѣстния австрийски консулъ, той съобщава сичко туй на г. консула и го помолва учтиво да му позволи да направи прѣтърсване и хване подозрѣното лице. Благородниятъ австрийски консулъ не само му е разрѣшилъ, но сѣ избрани фрази е казалъ, че *убийци на невинни граждани, а още повече на длѣжностни лица не могатъ да намиратъ прибѣжище и биватъ укривани въ австрийски параходъ*. Тоя симпатиченъ жестъ на австрийския консулъ е прѣдметъ на особена похвала между варненските граждани. Както и да е,

ала намѣреното между вѣглищата лице биде веднага отведено въ тукашния затворъ. Туй лице се именува *Николаки Мурго*, по народността гъркъ, извѣстенъ контрабандистъ. Какъ е извършено убийството и да ли има и други участници за сега още не е установено, понеже днешъ прокурорътъ почва щателно слѣдствие и имайки прѣдъ видъ енергичността му, на прокурора, наклонни сме да вѣрваме, че въ скоро врѣме ще ни даде възможността да знаятъ варненци, па и уважаемитѣ читатели на вѣстника ни, по кой начинъ е извършено убийството, по кой причини и кои сж авторитѣ му. Сега за туй грозно убийство циркулиратъ две версии: а) или той е забѣлѣзалъ контрабандиститѣ и послѣдните да се избавятъ, сж го хвърлили въ морето и б) или пъкъ контрабандиститѣ, за да извършатъ контрабандирането по-свободно, намѣрили за нужно прѣдварително да се освободятъ отъ него. Непосрѣдственото началоство на нещастния стражаръ казва, че той е билъ сѣ характеръ тихъ, скромнъ, точенъ изпълнител на службата си и не пиелъ никакви напитки; отъ 1 сжщия билъ получилъ отпуската да иде да вземе сѣмейството си, като щѣлъ да замине на другия денъ, 2 юний. Характерно е да се забѣлѣжи и слѣдното обстоятелство. Щомъ прокурорътъ отива въ парахода, единъ гъркъ сѣ файтонъ забѣгва бързо въ тукашното френско консулато и повиква консула да иде да се застъпи за единъ гъркъ и не допусне да бѣде изваденъ отъ австрийския параходъ. Дѣйствително г. Консулътъ дошълъ, ала парахода вече билъ заманалъ. Заслужава да се отбѣлѣжи, че до сега г. френски консулъ не е направилъ нищо прѣдъ респективната административна властъ за освобождаването на убиеца.

Дипломатически.

София, 7 юний. Вчеръ слѣдъ обѣдъ руския пълномощенъ м-ръ Савински посѣти Радославовъ. Савински биде информиранъ върху хода на прѣговоритѣ по новия заемъ. Д-ръ Радославовъ е информиралъ руския м-ръ върху циркулирующитѣ слухове въ свръзка сѣ поведението, което ще държи България въ случай на единъ въоръженъ конфликтъ между Гърция и Турция. Д-ръ Радославовъ увѣри г-нъ Савински, че България ще запази строгъ неутралитетъ, и че слуховѣтъ за пробна мобилизация сж невѣрни.

Посрѣщане героитѣ въ Варна.

(Продължение отъ брой 390.)

IV СЦЕНА.

Запѣтиха се героитѣ къмъ града. На всички гърди и пушки сж окичени сѣ пѣстри китки. Сѣятъ се тѣ, радватъ се, пѣятъ, пѣтъ тѣй гръмко, че заглушаватъ музиката. При всѣки юнакъ — свой човѣкъ, свой мила. Всички сж радостни. Само единъ юнакъ върви въ края самичъ. Него никой не привѣтства, сѣ него никой не говори, нему никой сладка дума не продума. Гледа той наоколо и съзи лѣс. Запѣта го, защо плаче, защо не се радва, както другитѣ се радватъ.

— Вижъ, господине, всѣки се срѣща сѣ своитѣ мила и драги, всѣки е веселъ. А мене никой не посрѣща: нѣмамъ ни майка мила, ни сестрица драга, ни братя сжжли, ни роднини близки. Само единъ слабъ, нежливъ бащица имахъ, но не зная, да ли и той е живъ и здравъ. За какво да се радвамъ, господине, кажи ми!

Вижда. Сѣ слабъ гласъ пита той за своя синъ Стойна, по койкой не обръща внимание на него, защото всѣки е заетъ сѣ своитѣ си. По едно врѣме моятъ сиракъ извика: „Татко!“ и като тигрътъ се хвърли върху стареца. Запѣри гърца го той, запѣлува го. Изгиза го отъ земята и пакъ го слага. — Ти ли си, синко Стойне? Живъ ли ми си? Боже милчичъ, благодаря ти, че ме зарадва. Сега нека умра! — Живъ съмъ драги ми татко, живъ и здравъ съмъ! Благодаря Богу, че те поживилъ да те видя пакъ. — И двамата стѣзѣ лѣятъ и се смѣятъ. Всички наоколо сж трогнати и плачатъ отъ умиление. И грабна тогасъ моятъ Стойна своя милъ бащица и го понесе на рѣцѣ, притисналъ го до юнашкитѣ си гърди.

— Урра, браво, браво! — викатъ и войници, и граждани, и гражданки, и дѣца; а Стойна се смѣе и цѣлува стария си татка, и татко му го цѣлува и плаче отъ радостъ.

V СЦЕНА.

На пристанището навалицата е твърдѣ голѣма. Тя стана още по-голѣма, когато войничитѣ слѣзоха отъ парахода. — Ялце да хвърлишъ, мѣсто нѣма — както казватъ. Глѣчка невъобразимо голѣма. — Синко, мжжко, брате, сестро, татко, чичо, добри дошли! — При-

грящания, цѣлушки, хлѣзания, плачове, подзѣмания, охкания...

Между тази навалица, вървѣтъ тази глѣчка, при този шумъ едвамъ си проправятъ пътъ три момчета и два момичета — братя и сестри — и всѣко държи въ рѣцѣтѣ си китка, пригответъ за татка мила. Най-голѣмото отъ тия дѣца е ученичка отъ V класъ. Тѣ сѣ голѣми усилия отиватъ при офицера, който надзирава слизането на войничитѣ отъ парахода.

Г-нъ поручикъ, кждѣ е нашиятъ баща, фелдфебелъ Ивановъ? — питатъ дѣцата и се озѣратъ насамъ-нататѣкъ, дано го съзратъ нѣкъдѣ. — Богъ да го прости мила дѣца! Той се би юнашки и падна въ боя при Одринъ. Той прѣкрасно изпълни длѣга си къмъ отечеството и биде погребенъ въ Одринъ.

Ужасенъ писъкъ скна изъ гърлата на 5-тѣ дѣца. Всички околни изтъргнаха отъ тоя писъкъ и се обърнаха къмъ дѣцата.

Разбраха тѣ всичко и се падѣха очитѣ имъ сѣ съзѣли. Нѣкои почнаха да ги утѣшаватъ. Ала дѣцата ницѣха до Бога и горко плачеха.

— Татко, милички ли татко! Дѣ си сжжли ни татко! Кому ни оставишъ! Какво ще правимъ самички? Мама умрѣ. Баба и дѣдо умрѣха, уайко убитъ при Булаиръ! Ами и ти, татко, защо ни остави немили-недраги? Защо, татко, защо? Кой ще ни погледне сега, кой ще се погрижи за насъ? Биваше ли така? О, Боже милчичъ, защо допусна това? Охъ, майчице мила, из-

лѣзѣи изъ гроба, та видѣ своитѣ сирѣчата!

Не остана човѣкъ непокрѣтенъ отъ тѣзи жалби, отъ тѣзи плачове. Всички наоколо плачеха и отъ сърдце съжаляваха бѣднитѣ сираци. И войничитѣ, тия сѣ корави сърдѣца хора, които сѣ мѣсѣи сж стоели срѣщу смъртта и поточи кърви сж лѣли, които, които сж виждали окървавени, разжсани тѣла на бойното поле, — и тия юнаци горко плачеха и съжаляваха тия невинни дѣцѣта, къмъ които сждбата се показа грозна масеха. И уловиха милостивитѣ войници дѣцата за рѣцѣ и ги поведоха къмъ града, като ги мило утѣшаваха. Грозна и покъртителна картина!

VI СЦЕНА.

Въ болницата.

Прѣзъ 1912—1913 г. мжжката и дѣвическата гимназия въ Варна бѣха прѣвърнати въ болница. Тѣ бѣха пълни сѣ леко-ранени войници, на които много добре прислужаваха г-жи и г-ци гражданки, учителки и ученички. Войничитѣ бѣха изъ тукашнитѣ полкове, затова почти всѣки денъ тѣ биваха посѣщавани отъ множество познати и непознати.

Единъ денъ влизамъ въ дѣвическата гимназия. Още при вратата ми замислихъ на цѣрво. Движение голѣмо изъ коридоритѣ: равени войници, сѣ привързани глави и рѣцѣ; гражданки и гражданки, селени и селени, стари и млади, водятъ дѣцата си ва рѣцѣ и търсятъ своитѣ мила и драги. Санитари

и сестри милосърдни се мѣркатъ и бързатъ нѣкъдѣ, къмъ стѣнтъ, сѣ умислени и пажалени лица. Чуватъ се женски и дѣтски плачове. Старитѣ питатъ за синоветѣ си, младитѣ — за мжжѣтѣ и за братята си, а дѣцата — за бащитѣ си. Слушамъ охкания отъ ранени войници. Влизамъ въ една голѣма, свѣтла стая. Около стѣнитѣ наредени чисти крѣвати. На тѣхъ лежатъ болни войници.

На една страна, до прозорцитѣ, лежатъ подъ редъ единъ старецъ-опѣченецъ и единъ младъ войникъ. Той сѣ умиление поглежда къмъ стареца, и той му се усмихва. Около тѣхъ шета бързо-бързо младъ санитаръ, който пѣжно милава ту стареца, ту войника, па съзи лѣе и се смѣе. — Кой е той, че така нѣжно се отнася къмъ тѣхъ? Той е ученикъ — синъ на стареца и братъ на войника. Той доброволно дошълъ да служи на милая си татка и на драгия си братъ.

Всички околни сж дълбоко покъртени отъ тая синовна и братска любов. Всички плачатъ отъ умиление, плача и азъ.

Честита България, че има такива синове! Не може, па и не бива да загине майка България! Ура! Да живеятъ, да крѣпне и да напредва бърже, та единъ денъ да прибере подъ своята силна длѣница всички свои синове и дѣщери, разпрѣснати подъ чужда властъ.

— КРАЙ. —

Войната избухва.

Гръцката флота към Турция. Сръбски войски срещу България.

ЦАРИГРАДЪ, 6 юний. Според положителни сведения, две отдели от гръцката флота се отправил неколкократно по канва посока. Според сведенията с които разполага портата едното от тях се отправило към Смирна а другото за остров Тенедос и Дарданелите. Дадена е заповед на турските укръпления при входа на Дарданелите да бъдат зорко.

Дарданелите осветлени.

ДЕДЕ-АГАЧЪ, 6 юний. Входът на Дарданелите се осветлява от прожектори. Населението се събира за да наблюдава. Върва се че това прави гръцката флота защото няма кой друг да осветлява Дарданелите. Тукашните власти уведомиха за това българското правителство.

Министер. съветът в Атина.

Атина, 6 юний. Днес има министерски съвет който се занима с отговора даден от Турция. Взеха се важни решения които се пазят в тайна.

Сърбия иска Солунъ.

Белградъ, 6 юний. Пръв вид възможността на един конфликт между Турция и Гърция, сръбското правителство ако даде подкрепа на Гърция ще иска солунския хинтерланд заедно с Солунъ.

Позивът на гръцкия печатъ.

Атина, 6 юний. Целия гръцки печат продължава да държи войнствен езикъ. „Кери“ отправя следния апелъ: Със положението на гръците в Турция, гръцкия народ тръбва да се примири с онова изключително спокойствие за което той даде доказателства през 1912—13 год. Той тръбва да има въра в себе си и да гледа на външеносенията. Българите ще действуват заедно с турците—това се констатира от явилите се големи гонения против гръците в Турция и България. Ние имаме въра в себе си. Не напразно сме самоуверени, защото това ще заличи Турция от картата на Европа.

Бързо минират на Смирна.

От персонала на нашите параходи, пристигнали днес, ни се съобщава, че Турция от тия дни почнала бързо да минира Смирненското пристанище. На Смирненския порт били стоварени грамадно число мини, с които се минира пристанището. Поставянето мини се охранявало от крайцера „Хамидие“ и на известно разстояние от него постоянно крайсерува един гръцки торилатор.

Гърция и България.

Цариградъ, 6 юни. В. „Прогресъ“ съобщава следното за гръцко-българските отношения. Според сведенията от отношенията между България и Гърция сж доста обтегнати слъствие на подадената от страна на Гърция категорична нота, въ която се иска от България да повърне немедленно зетите гръцки черкви защото противен случай Гърция е ще отговаря за послъдствията.

БУДА-ПЕЩА, 6 юний Б. Т. А. Според както съобщават вѣстниците гръцкото правителство, прѣдвидъ сериозното положение и въз основа на съюзния договор, се обѣрвало къмъ сръбското правителство съ молба да изпрати на българската граница две дивизии.

София, 6 юний. Официалните свѣдения на българското правителство отъ Цариградъ и Атина обрисуватъ положението на балканите като опасно и тревожно. Споредъ думите на министрите все има още надежда за мирното разрѣшение на гръцко-турския споръ.

Дурацо не е прѣвзетъ.

Римъ, 6 юний. Съобщаватъ отъ Дурацо:

Съобщението за падането на Дурацо въ ржцѣта на възтаниците е невѣрно. Възтаниците не могли да използватъ побѣдите си надъ епирците защото не разполагаха съ необходимите сили. И двѣте страни сж заели отбранително положение, защото и двѣте очакватъ подкрепа. Между двѣте страни се водятъ само прѣстрѣлки, сериозни стѣлкновения сж избѣгнати.

Принцъ Видъ убитъ.

ВИЕНА, 6 юний. Тукашните вѣстници възпроизвеждатъ слуховѣтъ отъ Берлинъ, споредъ които въ завързалото се кръвопролитно сражение въ околността на Дурацо. Ниязъ Вилхелмъ Видъ падналъ убитъ отъ възтаниците. Официално това съобщение не се потвърждава.

И ромж. кралъ провокира.

Ромжискиятъ кралъ Наролъ слѣдъ заминаването отъ Нюстенджа на руския царъ отишълъ въ гр. Добричъ. Прѣзъ време прѣбиваването му въ тоя градъ се явила при него една депутация отъ първенци българи, която го молила да се разпорежи за отварянето на българските училища и църкви. Въ отговоръ на тая тѣхна колкото умѣстна, толкова и справедлива просба ромжискиятъ кралъ съ единъ надутъ тонъ отговорилъ дословно така: до когато въ България има дружества като „Добруджанецъ“, не само че не може да се подобри положението ви, но даже ще се взематъ най-стѣснителни мѣрки.

Атентатъ срѣщу руския царъ.

ПЕТЕРБУРГЪ, 6 юний. Вчера слѣдъ завързването на царското съмейство, близо до станцията Хундово биде вдигнатъ на въздуха единъ пжтнически влакъ. Има двама души убити и 28 тежко ранени. Споредъ слуховѣтъ този атентатъ билъ проектиранъ противъ височайшия влакъ съ който пътувало царското съмейство.

„STERMINIO“

Търговския договоръ съ Турция.

София, 7 юний. Прѣговорите по търговския договоръ съ Турция ще бждатъ подновени слѣдъ като високата порта сключи подобни договори съ великите сили и въз основа на тѣхъ ще се формулиратъ клаузите на българския договоръ. Приятна изненада за българското правителство е било когато се получило съобщението да се възобновятъ прѣговорите за да може до края на мѣсеца да се сключи договора.

Дѣлото на стамболовистите.

София, 6 юний. Както съобщаватъ държавния съдъ се произнесе съ 12 гласа срѣщу 14 по отвода на обвиняемите бивши министри. Първите подѣржали че държавния съдъ може да се произнася върху това: заведено ли е дѣлото споредъ прѣписанието на закона. Болшинството казва, че сжда не е компетентенъ да разисква върху рѣшението на парламента.

Нещастни гръцки бѣжанци.

Отъ вишия персоналъ на една що пристигнали наши параходи ни се прѣдаде като най-достовѣрно, че отъ околността на Айвали, Фоча, Андремикъ и пр. до вчера въ Митилинъ се намарали 60000 гръци бѣжанци и ежечасно пристигатъ. Голѣма частъ отъ тия бѣжанци била разположени на бивуакъ около Митилинъ, а друга частъ лежели по улиците на града. Положението на всички бѣжанци е било повече отъ грозно. Всички били одърпани и дори голи, защото не успѣли да взематъ нищо съ себе си и се нуждаели отъ хлѣбъ. Даже мнозина отъ тѣхъ къмъ минувачите по улиците протягали ржжа за прося. Въ града се чувствувалъ голѣмъ недостигъ отъ продукти и хлѣбъ, манаръ гръцкото правителство е вземало всички мѣрки за доставяне поне сухарии. До Митилинъ акустириали 7 гръцки парахода, назначени специално за отнасяне бѣжанците и настаняването имъ главно въ заграбените нови земи.

Мѣстна хроника.

Днешния брой на вѣстника ни излиза подъ уредбата на г-нъ Ант. Байчевъ.

Младъ и зеленъ инспекторъ.

Оня денъ пристигналъ въ града нѣкой си инспекторъ Д-ръ Златаровъ. Съ слизането си отива въ паспортното отделение и почналъ да се рови изъ книжария. Слѣдъ малко дохажда паспортния старши и го пита кой е и защо се рови изъ книжария. Азъ съмъ инспекторъ, билъ отговора. — „Дайте си легитимационната карта“, казва старшиятъ. — „На старши не си давамъ картата“, отговаря инспекторъ. Непосрѣдствено слѣдъ туй старшията изважда сабята си и му казва: „Ще те събия, ако не излъзешъ веднага отъ канцеларията“. Чудноватиетъ инспекторъ намѣрилъ за по добръ да излъзѣ пешки да си покаже картата. Старшията веднага билъ уволненъ и то още съ мотивъ: „не си гледалъ работата“. Въ такъвъ случай какъ единъ чиновникъ ще изпълнява съвѣстно длъжността си.

Литературно-музикаленъ поменъ по случай годишнината на незабравимите народни труженици Христо Ботевъ, Алеко Константиновъ и Пенчо П. Славейковъ ще дадатъ учениците отъ мжжката гимназия въ гр. Варна на 8 т. м., недѣля, 10 ч. прѣди обѣдъ, въ театъръ „К. Ранковъ“. Входъ за граждани 50 ст. за учащата се младежъ 20 ст. Приходътъ е за ученическата библиотека при гимназията.

Нѣма вече да ви безпокоятъ досадните мухи и ще можете да прѣкарете спокойно лѣтото само ако си набавите праха Sterminio. Продава се въ вѣстникарската агенция срѣщу печ. Войниковъ.

Самозастрѣлил се старши подофицеръ. Старшиятъ подофицеръ Поповъ отъ 8 полкъ оня денъ билъ отреденъ на караулъ на „Кадъръ Баба“ отъ 7 часа сутринта до 7 часа на другия денъ. Щомъ се смѣнилъ караула, на който Поповъ билъ началникъ, отива веднага въ казармата и къмъ 10 часа, когато цѣлиятъ полкъ е билъ на учение на плаца прѣдъ казармите, заключва се въ стаята дѣто спятъ подофицерите и съ своята собствена пушка се самозастрѣлва право въ сърцето. При слѣдствието не се намѣри никаква записка за причината на самоубийството. Поповъ е участвувалъ въ всички сражения прѣзъ време на войната и всички участвущи въ полка го сочатъ съ гордостъ като единъ рѣдкъ храбрецъ. Той е отъ с. Куюджукъ, Варненско, което слѣдъ заграбването отъ ромжните българи Добруджа останала въ Ромжния. Като не искалъ да се върне въ селото си, за да не гледа развалените ромжни да се гаврятъ съ българите, останалъ на свѣрхсрочна служба въ полка, съ който го свѣрзвали славни спомени. Запитани офицерите му началници, казаха ни, че е билъ много общичанъ отъ тѣхъ за неговата безподобна акуратна служба и били много доволни отъ държавното му спрямо войниците. Интересното е туй, че Поповъ прѣзъ цѣлия денъ, когато билъ на караулъ, билъ много веселъ и даже купувалъ череша на войниците отъ караула.

Новиятъ градоначалникъ и полицията му. Изглежда, че новиятъ градоначалникъ г. Балджиевъ иска да реорганизира тукашната полиция, която отъ една страна благодарение на безразборното подбирание отъ окр. управителъ Перелинговъ, а отъ друга, че морално е тѣсно свързана съ непосредствените си началници Перелинговъ и Михайлова, е станала за подигравка, за посмѣшище на Варненци. Ако г. Балджиевъ желае да покаже, че е добъръ полицай, трѣбва да поиска уволнението на сегашните пристави и старши, които просто сж негодни, неподготвени и немарливи. Не направи ли, туй, по добръ ще направи, ако я кара, както я караше неговия прѣдшественникъ Ив. Михайловъ.

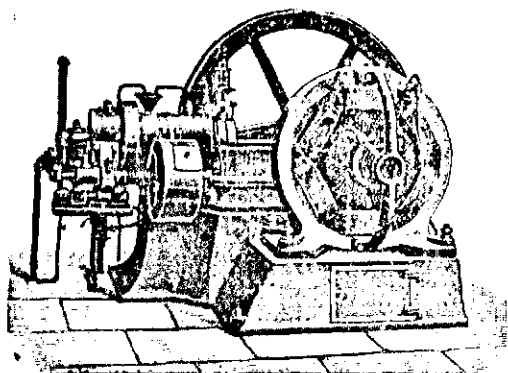
Българския циркъ „Българско Знаме“. Въ града ни пристигна голѣмия циркъ „Българско Знаме“ на прѣдприемчивия и енергиченъ нашъ българинъ г. П. Панайотовъ. Той ще дава всѣка вечеръ голѣмо гала прѣдставление въ специално построено за цѣлята здание на площада прѣдъ мжжката гимназия. Въ цирка взематъ участие 28 модерни артисти, ездачи, гимнастици отъ най-голѣми европейски циркове, въздушни гимнастици, ексцентрици комеди, мраморни статуи и драматични и комични пантомими. Независимо отъ туй на пжтъ сж да пристигнатъ около 15 души нови артисти араби отъ Триполи. Има свободно дресирани коне и кучета съ висока школа. Всѣка вечеръ свири военна музика. Ние сме виждали и други години цирка на г. Панайотовъ, ала сега той сѣди несравнено по-горѣ отъ миналите години. Вижда се, че г. Панайотовъ не щади ни трудъ, ни срѣдства за поставяне цирка си да не отстъпва въ нищо на европейските. Г-нъ Панайотовъ като българинъ заслужава подкрепа.

Нѣма вече врѣдителни насѣкоми за този който веднага се снабди съ праха Sterminio. Продава се въ вѣстникарската агенция срѣщу печ. Войниковъ.

Изселването на турци прѣзъ Варна. Градоначалникътъ Ив. Михайловъ се прѣмѣсти въ Пловдивъ и замѣни съ новъ градоначалникъ Балджиевъ, бившъ Софийски приставъ; сжщо се прѣмѣсти и паспортния приставъ Кюркчи Радевъ и замѣни съ Георги Михайловъ, ала изселването на турците, което съставя особено голѣма доходна частъ на известни административни чиновници не се прѣкарти. Напротивъ, като че ли сега изселването на турски съмейства е усилено. Истина, новиятъ градоначалникъ полага немомѣрни усилия да унищожи туй голѣмо зло, което носи милиони загуби на държавата, ала се указва като че е безсиленъ. За да бждатъ ефикасни мѣроприятия на градоначалника въ случая, нужно е да се освободи отъ тия корумпирани лица, които сж негови помощници. Увѣдомяваме г. градоначалника, че въ негово време на 12, 15, 21 и 30 май сж пропуснати много турски съмейства, навѣрно, безъ негово знание. Като релевираме туй, ние обръщаме вниманието на градоначалника, сжщеврѣмено да изучи историята съ паспортите, които портното управление прѣпроводи официално до окръжното управл., за което сегашниятъ варненски окръженъ управителъ Перелинговъ не е направилъ, па и не смѣе да направи нищо по много понятия причини, за които единъ денъ сждѣтъ ще има думата. Нѣка знае г. градоначалникъ, че утрѣ, когато анкетата отъ Народното събрание разкрие тая мръсна афера не малко ще държи и него отговоренъ като шефъ на полицията въ Варна.

Смъртъ на комарите! Нѣма вече комари защото праха Sterminio ги унищожава за единъ мигъ.

Моралния пиедесталъ на варненския адвокатъ Боянъ Смиловъ. Група членове отъ либералната въ града дружина вземаха рѣшението да избере бюро, което именно да ръководи партийните работи, а окръжниятъ управителъ Д. Н. Перелинговъ да се занимава съ уреждането на окръга въ всѣко отношение. Г-нъ Боянъ Смиловъ, варненски адвокатъ и той бѣ въ тая група. Той отъ всички най-много осжждаше, дѣто Д. Перелинговъ олицетворява бюро лично въ себе си. Общото мнѣние бѣ да не се постави въ листата Георги Самоковски защото той съ своите си дѣяния отъ идването партията на власт е компрометиралъ много партията. Групата взема рѣшение, ако Перелинговъ излъзѣ съ листа, въ която да фигурира и Самоковски, въ деня на организационното събрание ще обяви публично, че не приема да се избира съ нея листа. Обаче Боянъ Смиловъ, който влизаше въ листата на Перелинговъ, не направи туй. Боянъ Смиловъ осжждаше жестоко Перелинговъ, дѣто наричалъ Байчева свой храненикъ, като, квалифициралъ тая негова постѣпка подла, низка, безчарактерна. Пита се сега: когато въ очите на Боянъ Смилова, Самоковски и Перелинговъ сж подобни личности, какъ днесъ се води съ тѣхъ подъ ручка. И ако даже на половина тия хора сж такива, тогава какъвъ е неговия мораленъ пиедесталъ? Защо Смиловъ въвлече нѣколко невинни хорица, когато се рѣшилъ да играе подобна некалифициема роля? Ние не можемъ да не изкажемъ дълбоко съжаление на тая група, дѣто Боянъ Смиловъ още съ първата си стѣпка на общественото поле почна съ морални подхлъзвания, за което, разбира се, Варненци не могатъ да не държатъ смѣтка за туй.

И. М. Щерлибъ & С^{не}

СОФИЯ — ВАРНА.

Управителъ на Варненския клонъ:
Д-ръ П. РАНКОВЪ

Доставя съ най-износни цѣни, либерални условия и най-сигурна гаранция.

Всѣкакъвъ видъ най-усъвършенствувани земледѣлчески машини: плугове, търмъци, валяци, сѣячки, жътварки, сноповързачки, канаць-манило, месиротрошачки, триори, вѣялки, върпачки движени съ локомотили и съ мотори, сѣщо и небетчийски мелници съ вертикални и хоризонтални камъни и разни видове даради и тепавици.

Всѣкакъвъ видъ най-практични индустриални машини: комплектни автоматични валцовни мелници, комплектни фабрики за тестени произведения, комплектни шаячни фабрики, комплектни тухлени фабрики, бирени и спиртни фабрики и пр.

МОТОРИ: бензинови, нафтови, газожени отъ всѣкаква голѣмина и най-нова система.

Парни машини и парни котли: най-усъвършенствувани отъ всѣкаква голѣмина.

Всѣкакъвъ видъ централни отоплення водни и парни.

Комплектни инсталации на електрически освѣтления и най-красиви и масовни полилеи сѣщо и най-економически крушки (ламбички).

Масла американски първокачественъ БЕНЗИНЪ и НАФТЪ.

Кайши и вѣжа първокачествени отъ всѣкакъвъ видъ.

ТРАНСМИСИИ НАЙ-МОДЕРНИ. БЪЧВИ, КАИШИ И БОМБИ ЗА БИРА.

ЖЕЛѢЗНИ КАСИ ЗА ПАРИ И ТЕФТЕРИ.

инженери, инсталатори и монтьори винаги на разположение на почитаемиѣ клиенти.

Заводъ Сименсъ Шукертъ

клонъ за България.

СОФИЯ ВАРНА
ул. „Московска“ № 1. ул. Панагюрска № 1.

Складове за продажба на всѣкакви материали:
шкурове, жици, кабели, фасунги, економ. крушки
ТАНТАЛЪ и ВОТАНЪ
челичени трѣби (пешелъ) и принадлежности,
гумени трѣби и освѣтителни тѣла.

Динамо-машини, електро-мотори.

вентилатори и електрически апарати за
готвение и отопление.

Намѣрвателни инструменти отъ всѣкакъвъ родъ.

Извършва всѣкакви видове електрически инсталации за освѣтление, прѣнасяне на енергия и комплектни електрически наредби за индустриални цѣли.

Съвети по всѣкакви инсталации изъ областта на електро-техниката се даватъ въ всѣко врѣме

БЕЗПЛАТНО

III Варнен. Сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1404

За удовлетворение иска на **Тома Недѣлчевъ** отъ гр. Варна по издадения изпълнителенъ листъ № 1417 отъ 24 февруари 1912 г. на I Варнен. Мироти Сдия, противъ Терматели Великова по мжжъ Демиръ Панайотовъ отъ с. Джеферлий за 170 лева и др. обявявамъ че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ вѣстникъ „Варн. Новини“ и въ продължение на 31 день съ правонадаване въ 25 часа 5% ще продавамъ публично:

1) **Петнадесетъ декара** отъ нивата „Караачъ Тарла“ цѣната отъ 17 декара и 7 ара въ землището на с. Ени-къой при сѣсѣди: Милю Ивановъ, Зой Великовъ, Ив. Петковъ и Толимъ Георгиевъ оцѣн. 15 дек. за 300 лева.

Горния имотъ е свободенъ и не заложенъ никому.

Първоначална оцѣнка 300 лева сънамаление 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Варна.

1—2 гр. Варна, 3 юний 1914 г.
III Варн. сжд. п-въ: **Н. Николовъ**

III Варненски Сждеб. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1405.

Въ допълнение обявлението си подъ № 1267 публикувано въ държавния вѣстникъ брой 115 извѣствамъ на интересуещитѣ се че продажбата на 1) къща въ гр. Варна IV уч. ул. „Бенковска“, едноетажна, състояща се отъ двѣ стаи и салонче, въ двора друга такава къща, състояща се отъ една стая и салонче и пералня, направени отъ камъкъ и дърво всички покрити съ мѣстни керемиди, застроени върху 70 кв. метра, а незастроено отъ около 155 кв. метра при страни: улицитѣ „Бенковска“ и XXX, Христо Фурнаджията и Олга Велико Попова, оцѣнена 3500 лева; е почната на 27 май и ще продължава до 27 юний до 5 часа вечерята и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственост на **Керагосъ Антоновъ** отъ гр. Вазна, продава се за дългѣтъ му къмъ **Никола Ганевъ** въ размѣръ на 1353 лева

Първоначална оцѣнка 3500 л. Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 3 юний 1914 год
III Сжд. Приставъ: **Н. Николовъ**.

III Варненски Сждебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1406.

Въ допълнение обявлението си подъ № 1215 публикувано въ държавния вѣстникъ брой 115 извѣствамъ на интересуещитѣ се че продажбата на:

1) **Къща** въ гр. Варна IV частъкъ улица „Батай“ раздѣлена на двѣ, състояща се едната половина отъ три стаи, а другата половина отъ двѣ стаи съ дворъ около 500 кв. метра при страни **Атанасъ Неновъ**, притежателя, улица „Батай“ и Г. Праховъ, оцѣнена 1200 лв. е почната на 27 май и ще продължава до 27 юний до 5 часа вечерята и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката,

Горния имотъ е собственъ на **Димитър Димовъ** отъ гр. Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ **Филчо Ив. Становъ** отъ гр. Варна, въ размѣръ на 166 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 3 юний 1914 г.
III Сжд. Приставъ: **Н. Николовъ**.

IV Варнен. Сждебенъ Приставъ.

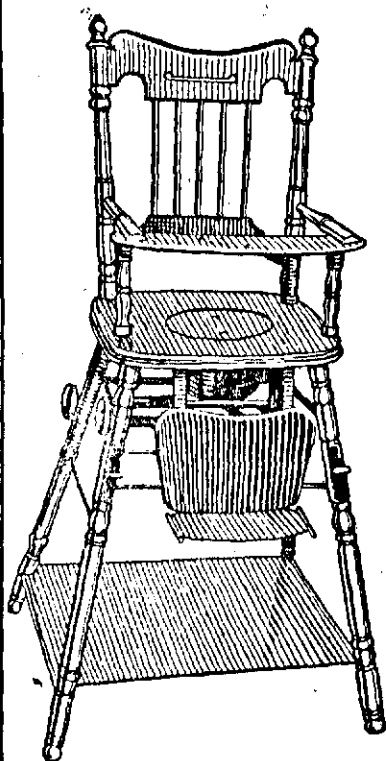
ОБЯВЛЕНИЕ № 1226.

Въ допълнение на обявлението ми № 899 отъ 3 май т. г. публикувано въ Държавенъ Вѣстникъ бр. 115 отъ 27 май т. г. обявявамъ, че продажбата на една воденица въ землището на с. Гюле-къой, мѣстност. „подъ селото“ при сѣсѣдитѣ: отъ три страни общински ливади отъ друга общ. гора, съ четири отдѣления построена отъ камакъ, покрита съ обикновени керемиди засдно съ моторъ газоженовъ оц. 1500 л. 1) Нива сѣщото землище и мѣстностъ, „Керезликъ“ 2 дек. 1 аръ при сѣсѣди: отъ четири страни гора оцѣн. 63 лв. 3) Ливада въ сѣщото землище и мѣстностъ отъ 4 дек. и 2 ара при сѣсѣди: **Янчо Добревъ**, **Димитър Николовъ** и отъ двѣ страни рѣка оцѣн. 336 лв. и 4) Харманъ с. Гюле-къой отъ 2 дек. при сѣсѣда: пжтъ, рѣка и мера оцѣн. 200 лева е почната на 28 май т. г. и ще продължава до 28 юни т. г. 5 часа слѣдъ об. съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственост на покойния **Ат. Поповъ** отъ с. Гюле-къой, продава се за дългѣтъ му къмъ **Христо Ивановъ** повѣр. отъ Варна първоначалната цѣна споредъ опрѣдѣлитѣ цѣни.

Желающитѣ да купятъ имотитѣ могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми за прѣглеждане книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 6 юни 1914 г.
IV Сжд. Приставъ: **Ив. Видолѣвъ**.

МЛѢЧНОТО БРАШНО

„НЕСТЛЕ“

е най-сѣвършена храна
ЗА КЪРМАЧЕТА
И

ДѢЦА

МАЙКИ!

Желаєте ли да получите безплатно едно
отъ тия хубави етолчета за вашитѣ дѣтица?
Отлѣпете етикета, залѣпнѣтъ върху кутинѣтъ на млѣчн. брашно

НЕСТЛЕ

което давате на дѣтицата си и изпращайте ги на
Дружеството НЕСТЛЕ 92 Булевардъ Мприя-Луиза — София.
За всѣки етикетъ ще получите единъ номеръ, който Ви дава възможностъ да участвувате безплатно въ лотарията на тия малки и голѣми етолчета **Нестле** на края на м. декември.
Отъ 50 години насамъ млѣчното брашно **Нестле** е признато отъ всички лѣкари като най-добра храна за дѣца въ ярѣхката имъ възраст.

КОМАНДИТНО КНИГОИЗДАТЕЛСКО Д-ВО НА АЛ. ПАСКАЛЕВЪ & С^{не}—СОФИЯ.

ИЗЛѢЗОХА ОТЪ ПЕЧАТЪ:

и се намиратъ у всички книжарници тия книги:

ХРАНИТЕЛНИ КОНСЕРВИ и ИЗКУСТВЕНИ ВИНА отъ Г. Унгаровъ за-	1-50 л.
Ив. Вазовъ — IV томъ отъ съчиненията му (Поеми, Илюстр. издания)	цѣна 3-00 л.
Ив. Вазовъ — V томъ отъ съчиненията му (драми)	3-00 л.
Ив. Вазовъ — Ивайло (драма)	1-50 л.
Ив. Вазовъ — Казаларската царица (драма)	1-50 л.
Пенчо Славейковъ — Кървава пѣсенъ, III (послѣдна) часть	3-00 л.
Кирилъ Христовъ — На ножъ, стихове	0-60 л.
Михаилъ Кременъ — Слупени стрѣхи (разкази)	1-50 л.

отъ всемирна библиотека

№ 107 — 111 Пжтуванията на Гъливера томъ II цѣна 1-50 л.
№ 112 Еврипидъ—Медоя, драма „ 0-30 л.

Турятъ се подъ печатъ за идущия зименъ сезонъ повече отъ 100 нови №-ра отъ
ВСЕМИРНАТА БИБЛИОТЕКА.